Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 59. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 16-го БЕРЕЗНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 16, 1978 No. 59. VOL. LXXXV.

ПРЕЗИДЕНТ УНР М. ЛІВИЦЬКИЙ ПРОГОЛОСИВ РОЗВ'ЯЗАННЯ УНРАДИ ТА ДОРУЧИВ СКЛИКАТИ НОВИЙ ЇЇ СКЛАД

Мюнхен. — Президент Української Народної Республіки в екзилі, п. Микола Лівицький, декретом з 7-го березня 1978 проголосив розпущеними (розв'язаними) Українську Національну Раду та її Президію, доручаючи рівночасно Урядові в можливо найкоротшому часі скликати новий склад УНРади шляхом нових виборів від Громадського сектора та поновного устійнення членів УНРади від політичних партій — інформує „Бюлетень Українського Інформаційного Бюра", офіційний орган УНР, з 8-го березня 1978 р.

Справи ці з'ясовані в Декреті Президента УНР та в Надзвичайній Постанові Уряду УНР, що їх подаємо в дослівному їхньому звучанні.

Микола Лівицький, Президент УНР в екзилі

ДЕКРЕТ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ

Европа, дня 7-го березня 1978 року.

Дня 4-го лютого 1978 року в Ню Йорку, США, відбулося засідання Президії Української Національної Ради, в якому вперше по 7-ій Сесії УНРади взяв участь, як член Президії, д-р З. Городиський від ОУН, що означає вихід цієї організації з опозиції, а також прийнято там до відома заяви УНДО під головуванням п. О. Яворського та УРДП під головуванням п. М. Воскобійника про їх поворот до УНРади. Вітаючи поставу згаданих трьох організацій, що означало б їх бажання активно працювати в системі державного Центру Української Народньої Республіки на його незмінних державницько-самостійницьких визвольних позиціях, я вважаю за конечне здійснити наступні, саме під цю пору необхідні, заходи:

1. Виконати деякі організаційно-структуральні устійнення для управлення чинности органів Державного Центру;

2. Вможливити дальше поширення консолідації українських політичних сил, зокрема ще раз звертаючись з закликом до ОУНр, ОУНз і Організації Гетьманців-Державників, щоб вони увійшли до об'єднаного українського фронту, тобто повернулися чи приступили до УНРади, як складової частини Державного Центру Української Народньої Республіки, що не виключало б також відбуття перед завершенням консолідації спеціяльних координаційних нарад.

3. Вможливлення солідної підготови до 8-ої Сесії УНРади, зокрема важливої справи переведення виборів з громадського сектора, а також забезпечення, щоб майбутні сесії УНРади відбувалися в точно приписаному Законом реченці (раз на чотири роки).

Для переведення цих заходів я, на підставі Статті 18-ої, точка 8 Тимчасового Закону („Голова Держави...на внесення Президії УНРади або Уряду може розв'язати"

(Закінчення на ст. 3-ій)

Окружний Комітет Відділу УНС в Пассайку відбув збори, переобрав Управу

Пассайк. — Тридцять два представника трьох Відділів УНСоюзу взяли участь в річних загальних зборах Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, які відбулись тут в суботу, 11-го березня, в приміщенні Української Централі. Заступлені були Відділи ч. 42 в Пассайку, ч. 64 в Паттерсоні і ч. 182 в Кліфтоні. Головним промовцем був головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір.

Іван Хомко

Збори відкрив голова Округи Іван Хомко, а почесний голова, о. протопресвітер Теодор Форостій, привітав присутніх та, відмовивши молитву, закликав учасників до однохвилинної мовчанки в пошані до померлих членів. Після обрання президії в складі: Василь Мочула — голова та Василь Марущак — секретар і відчитання протоколу В. Марущаком з минулорічних зборів, поодинокі члени Управи приступили до звітування.

І. Хомко дав признання відділовим урядовцям за їхню всебічну активність та участь в членській кампанії. Він звітував в подробицях про минулорічний День УНСоюзу в Бавнд Бруку, Н. Дж., стверджуючи, що ця імпреза втішається доброю фреквенцією та ще й приносить фінансовий прибуток чотирьом Округам стейту, що її влаштовують. Заступник голови Григорій Клименко, секретар В. Марущак, касир Іван Блиха і члени Управи Анна Ковальчук, Павло Войтів і Франк Мартін рівнож звітували коротко про працю Округи, а організаційний референт Петро Головачук поінформував, що Округа здобула 49 нових членів. П. Головачук, який вже 42 роки працює в Управі 42-го Відділу, закликав всіх присутніх до ще більших зусиль в біжучому році та чисельного скріплення УНСоюзу.

З черги коротко промовляв о. Форостій, висловлюючи вдоволення із росту УНСоюзу, якому він і його парафія св. Вознесіння в Пассайку—Кліфтоні завдячують допомогу у формі позички на побудову церкви. Він сказав, що з уваги на стан здоров'я він хотів піти на емеритуру після своїх 42-ох років праці в сані священика, але на прохання Митрополита Мстислава і парафіян залишився при парафії і дальше працюватиме для добра Церкви, громади і українського народу.

Головний предсідник Й. Лисогір у своєму слові подав загальний огляд стану УНСоюзу, стверджуючи, що майно УНСоюзу збільшилось до понад 42 мільйони долярів, що прихід з членських вкладок виносив понад 3 мільйони долярів, а прихід з інвестицій дав суму понад 1.5 мільйона долярів. В минулому році зорганізовано понад 3,700 нових членів, прихід з винайму приміщень в Українській Будівлі зріс до понад 1.5 мільйона долярів, Союзівка мала рекордовий оборот в сумі біля пів мільйона долярів, видавництво „Свобода" рівнож мало вищі прибутки. В загальному УНСоюз вдержав своє провідне становище в житті української громади в ЗСА і Канаді. В заключенні головний предсідник подякував всім присутнім за їхній вклад в розбудову УНСоюзу і зак-

(Закінчення на ст. 3-ій)

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

РОКОВИНИ Т. ШЕВЧЕНКА В ПОВІТІ НАССАВ

Юніондел, Н.Й. — Заходами Відділу УККА українці повіту Нассав і східнього Квінсу відзначатимуть цьогорічні роковини Тараса Шевченка постановкою опери на 3 дії Миколи Аркаса „Катерина", яку поставить тут в неділю, 19-го березня ц.р. о год. 3:30 по полудні в залі Мері Е. Повелл Авдиторіюм (Гудрідж вулиця в Юніондел) Корпорація „Українська Опера" з Ню Йорку. Участь беруть видатні солісти і актори: Марта Кокольська-Мусійчук, Галина Андреадіс, Лев Рейнарович, Богдан Чаплинський, Володимир Карпинич, Тамара Лихолай, Оля Гірняк, Михайло Яблонський (режисер), балетна група „Верховинці" при ОСУМА в Ню Йорку під керівництвом О. Гензи, хор і оркестра Української опери (Ярослав Ліщинський — диригент) та інші.

РОКОВИНИ ШЕВЧЕНКА В ОЗОН ПАРКУ

Озон Парк, Н. Й. — Відділ УККА Центрального Квінсу відзначатиме цьогорічні роковини Тараса Шевченка великим концертом молоді в неділю, 19-го березня ц. р., у якому візьмуть участь Ансамбль Школи Кобзарського Мистецтва під диригентурою о. митрата С. К. Пастухова і адміністрацією Миколи Чорного, діточий хор „Молода Думка" під керівництвом Станіслава Косіва і акомпаньяментом Людмили Молдавської та учні Школи Українознавства. Концерт відбудеться о год. 3:30 по полудні в залі церкви Покрови Божої Матері в Озон Парку при 97-ій евеню і 87-ій вулиці. Вступне слово скаже о. крилошанин Л. Мудрий, а святочну доповідь виголосить ред. Володимир Левенець.

ДОПОВІДЬ ПРО БОЇ УПА В ЧІКАГО

Чікаго, Ілл. — Заходами 8-го Відділу ООЧСУ і Товариства кол. Вояків УПА тут в суботу, 18-го березня ц. р. о год. 7-ій вечором в залі Дому СУМА відбудеться політична доповідь на тему: „Насильне виселення українців Лемківщини та великі бої УПА на Закерзонні", яку виголосить учасник тих подій мгр Катерина Мишьо з Ню Йорку.

В неділю, 19-го березня, у цій же залі відбудуться основуючі збори Організації Оборони Лемківщини о год. 1-ій по полудні, метою яких є оснувати Відділ ООЛ. У зборах візьме участь голова Головної Управи ООЛ Микола Грицковян.

НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ УВАН

Ню Йорк, Н.Й. — Літературно-мовна секція Української Вільної Академії Наук в ЗСА влаштовує тут в суботу, 18-го березня ц. р. о год. 2:30 по полудні в Будинку Академії при 206 100-та вулиця — Наукове Засідання. У програмі: проф. Григорій Костюк — вступ; д-р Оксана Ашер — доповідь „Гроно п'ятірне нездоланих співців" — Драй-Хмара „Лебеді"; Ольга Шуган — читання віршів Драй-Хмари.

Совєти передали американцям деякі інформації про запаси їхньої стратегічної зброї

Вашінгтон. — Представники З'єднаних Стейтів Америки, які беруть участь в переговорах із Совєтським Союзом про скорочення стратегічної зброї, поінформували, що совєтська делегація в Женеві почала передавати деякі інформації про запаси совєтських стратегічних ракет і літаків, відомих в ЗСА під назвою „Бекфаєр". Це, як твердять американські делегати, перший випадок такої співпраці зі совєтського боку від часу започаткування переговорів в 1969 році і тому в Білому Домі вірять, що таким поступованням Совєтський Союз усуває дуже поважну перешкоду, яка зупиняла підписання договору про обмеження стратегічної зброї ще цього року. Очевидно, цими інформаціями не розв'язуються ще усієї проблеми, — заявляють представники ЗСА, — але, якщо переговори будуть іти такими темпами, як вони розпочались на початку цього тижня, то не виключене, що договір можна буде підписати вже в другій половині 1978 року. Багато побічних справ треба буде ще розв'язати, бо циферні дані, передані совєтами американським представникам, не сходяться з даними американської Центральної Розвідчої Агенції. Аналітиків і спеціялістів особливо турбує цифра заподаних урядом СССР міжконтинентальних ракет з атомовими головками. Згідно з їхнім твердженням, Совєтський Союз має тепер 1,398 таких ракет; американські обчислення виказують цифру 1,416. Значить, совєти не врахували 18 міжконтинентальних ракет, які, як це вони опісля пояснювали, вживаються виключно для вишкільних цілей. Але американські спеціялісти твердять, що немає великих труднощів переставити опісля ці ракети в число операційних. Досі Совєтський Союз відмовлявся від передачі цих інформацій представникам ЗСА і це дуже зупиняло переговори та унеможливлювало довести їх до заключного кінця. Тому, що не всі роди зброї можна викрити при допомозі сателітів, ЗСА домагалися ввесь час передачі точних даних про число міжконтинентальних ракет, бо така передача совєтами інформацій улегшить американським законодавцям верифікацію згаданого договору і усуне сумніви скептиків, яких не бракує в обидвох палатах Конгресу ЗСА.

Помимо того, що Адміністрація президента Картера привітала такий крок Совєтського Союзу, військові спеціялісти, які беруть участь в переговорах, звертають увагу, що Москва не передала ще числа своїх ракет з атомовими головками, які можна також вживати для нападу на ЗСА, якщо їх розмістити поблизу Америки, або на кораблях. Крім того, ЗСА домагаються скорочення числа далеколетних літаків „Бекфаєр", які також можуть загрожувати Америці.

В ІТАЛІЇ ЗАПРИСЯЖЕНО НОВИЙ УРЯД

Рим, Італія. — В понеділок, 13-го березня ц.р. тут відбулося офіційне заприсяження нового італійського кабінету на чолі з прем'єр-міністром Джуліо Андреотті, що його перевів президент Італії Джованні Леоне. Кабінет, який складається виключно з християнських демократів, був створений після довгих переговорів з п'ятьма політичними партіями, які обіцяли піддержувати Андреотті в парляменті, а головно з комуністами, які хоч не входять офіційно до кабінету, але їхня фракція в парляменті матиме рішаючий голос в усіх справах. Комуністична партія, як така, стала урядовою партією, без якої уряд Андреотті не може зробити жадного потягнення. Вона також братиме активну участь у формуванні нової політики уряду і затверджуватиме урядові пляни ще перед їхнім предложенням парляментові. Андреотті наміряється представити свій кабінет парляментові в кінці цього тижня. В тому самому часі він представить свою нову урядову програму, яка була випрацювана спільно з урядовими партіями, до яких, як уже сказано, входять також комуністи. Італійська преса відмічує, що програма була прийнята шляхом компромісу між урядовими партіями, хоч вона, як твердять лідери цих партій, не цілком задовольняє керівництва цих пратій. Загально сподіваються, що парляментальні дебати будуть довгі і бурхливі. Андреотті може одержати вотум довір'я, але не цілого парляменту. Щкщо комуністичні посли голосуватимуть, до речі перший раз, в користь демократичного уряду, то уряд Андреотті одержить 300 голосів у 332-членному сенаті і 560 голосів у 630-членній палаті репрезентантів. Політичні обсерватори звертають увагу, що у випадку непорозуміння між урядовими партіями, зокрема між християнськими демократами і комуністами, процедура голосування може бути така сама, але вже не в користь уряду Андреотті.

Патріотичний Фронт Родезії не хоче переговорювати з лідерами поміркованих чорних

Об'єднані Нації, Н. Й. — Роберт Мугаве і Джошуа Нкомо, лідери радикального Патріотичного Фронту, який веде збройну боротьбу проти білого меншинного уряду Родезії, що його очолює прем'єр Іян Смит, у середу, 8-го березня, заявили під час пресового інтерв'ю в Ню Йорку, що не тільки відкидають договір між Смитом і лідерами поміркованих фракцій чорної більшости тієї африканської країни, але і відмовляються зустрічатися з тими поміркованими чорними лідерами, які також прибули сюди на сесію Ради Безпеки Об'єднаних Націй, яка власне обговорюватиме справу Родезії.

Мугаве і Нкомо твердять, що договір між білим прем'єром Смитом і трьома чорними лідерами: єпископом Абелем Музоревою, пастором Ндабанінґі Сітголе та племінним ватажком Джеремаєю Чірару є „нелегальний", бо у переговорах не брали участи представники Патріотичного Фронту, як теж вони не були включені в пляни щодо тимчасового переходового уряду, який має довести до перебрання влади чорною більшістю 31-го грудня цього року.

Нкомо і Мугаве закликали Раду Безпеки ОН відкинути договір між Смитом і поміркованими чорними фракціями, як також закинули Британії, колонією якої Родезія була до 1965-го року, що вона підтримує цей „зрадницький договір". Між іншим, Британія та ЗСА покищо відмовляються формально підтримати згаданий договір, бо, як в середу у Вашінгтоні заявили державний секретар Сайрус Венс і британський міністер закордонних справ Дейвид Овен, договір не закликає до припинення збройного конфлікту, не передбачає нагляду Об'єднаних Націй над запляннованими загальними виборами в Родезії, як також не включає представників Патріотичного Фронту у тимчасовий переходовий уряд. З уваги на те, ЗСА і Британія вважають, що ще не можна вимагати знесення економічних санкцій, що їх проти Родезії в 1966-му році встановила Рада Безпеки ОН. Проте, Венс і Овен зазначили, що договір Смита з поміркованими фракціями є „важливим кроком вперед".

Сенатор Генрі Джексон „небажана особа" в СССР

Вашінгтон. — Деякий час тому Совєтський Союз запросив був сенатора Генрі Джексона демократа зі стейту Вашінгтон, разом з іншими сенаторами і конгресменами на відвідини до СССР, щоб таким чином зреванжуватися за раніші відвідини у ЗСА совєтських „парляментаристів", які під проводом Паномарьова відвідали Вашінгтон та інші місця Америки. Тому, що в запрошенні не згадувалося про жадні обмеження в поїздці американських законодавців, сенатор Джексон прийняв запрошення, але при першій зустрічі з совєтським амбасадором Анатолієм Добриніним він необережно, а може зумисно, звернув йому увагу, що він Джексон, бувши в Москві й інших містах Совєтського Союзу, має намір відвідати деяких дисидентів. Виглядає, що цей намір Джексона перестрашив Москву, бо звідтам прийшла відповідь, що запрошення для сенатора Джексона анульовано, а його поїздку до СССР відложено на неозначний час.

ФІЛЬМ „ШЛЯХОМ КОБЗАРЕВОЇ СЛАВИ" В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк, Н.Й. — В неділю, 19-го березня ц.р. о год. 2 і 5-ій по полудні тут в приміщенні Школи св. Юра при 215 Схід 6-та вулиця буде висвітлений фільм продукції Ярослава Кулинича п.з. „Шляхом Кобзаревої слави". Фільм включає фрагменти з посвячення пам'ятників Тарасові Шевченкові в Канаді і Вашінгтоні, пам'ятники Шевченка в Україні і власні образи Шевченка, які ілюструють його життя. Половина прибутку з висвітлення фільму призначена на будову нової церкви св. Юра.

ІЗРАЇЛЬСЬКІ ЗБРОЙНІ СИЛИ ПОВЕЛИ ВІДПЛАТНУ АКЦІЮ ПРОТИ ПАЛЕСТИНСЬКИХ БАЗ В ЛИВАНІ

Єрусалим. — В ночі на 15-го березня сильні з'єднання ізраїльських військ, користуючись танками, воєнними морськими одиницями і літаками, переступили кордон Ливану та почали збройну акцію проти розміщених в південній частині тієї країни баз Палестинської Визвольної Організації у відплату за терористичний напад членів тієї організації поблизько Тель Авіву минулої суботи, в якому згинуло понад 30 ізраїльтян. З палестинських джерел інформують, що в ізраїльській акції бере участь біля 12,000 ізраїльських вояків — піхотинців, моряків і летунів, а з американських розвідчих джерел потверджують, що в тій відплатній ізраїльській акції проти палестинців заангажовані 3 ізраїльські бригади. Ізраїльське командування в середу вранці в короткому комунікаті подає, що „ізраїльські оборонні сили почали очищувальну акцію здовж ливанського кордону з метою знищити бази терористів біля кордону та вдарити по спеціяльних базах, з яких терористи переводять свої дії глибоко на ізраїльській території.

Можливість такої відплатної ізраїльської акції проти палестинських терористів заповів ізраїльський прем'єр Менахем Беґан минулого понеділка, повідомивши, що Ізраїль „відітне лиху руку" палестинським партизанам, які признались до суботішньої атаки біля Тель Авів.

Совєти подали тільки Палестинську версію нападу терористів

Москва. — Ройтер інформує, що преса Совєтського Союзу опублікувала в понеділок, 13-го березня ц. р., тільки палестинську версію нападу терористів Палестинської Визвольної Організації на мешканців Ізраїля, у якому, як відомо, загинуло 32 особи, між ними жінки й діти. В повідомленні „Правди", яка є органом ЦК КПСС, говориться, що у висліді збройного зудару між ізраїльськими військовими частинами і партизанським загоном Палестинської Визвольної Організації загинуло „більше як 30 військовиків", — каже „Правда". В інформації ні словечком не згадується, що напад був зумисно зорганізований ПВО у відплату за переговори, які ведуть між собою прем'єр-міністер Бегін і президент Єгипту Садат, до чого зрештою призналася Палестинська Визвольна Організація. В інформації з Бейруту совєтське агентство ТАСС покликається на палестинське пресове агентство, як на основне джерело. Пізніше однак в совєтській персі появилась також інформація, базована на повідомленнях американських агентств та в яких стверджувалось, що число забитих і ранених перевищило 100 осіб і що „партизани захопили два автобуси з пасажирами". Совєтська преса зумисно промовчує, що сталося зі захопленими пасажирами. Вказуючи на Ізраїль, ТАСС подає, що „ізраїльська пропаганда намагається тепер використати інцидент для дискредитації палестинського визвольного руху".

Совєти перервали телефонічне сполучення до Сахарова

Москва. — Пресові агенства інформують, що совєтські власті перервали телефонічне сполучення до помешкання академіка Андрея Сахарова. Досі Сахаров був одиноким провідним членом дисидентського руху в Москві, який мав дозвіл користуватися приватним телефоном; всі інші телефонічні сполучення до помешкань дисидентів і жидівських активістів вже раніше були зліквідовані органами КГБ. Це драстичне потягнення супроти Сахарова наступило день після того, як він, очолюючи групу демонстрантів під кремлівським муром, обвинувачував совєтських верховодів, що вони піддержують палестинських партизан, які замордували 32 особи недалеко Тель Авіву в Ізраїлі. Д-р Андрей Сахаров поінформував закордонних кореспондентів, що день після демонстрації до його помешкання потелефонувала якась жінка і повідомила Єлену Боннер, дружину Сахарова, про вилучення телефонічної лінії тому, що Сахарови не заплатили, мовляв, своїх рахунків за телефонічні розмови з закордоном. Єлена Сахарова стверджує, що всі рахунки за телефон є заплачені, але жінка „анонім" не бажала продовжувати розмови і повісила слухавку. В телефонічній централі, куди звернувся опісля Сахаров, заявили, після перевірки рахунків, що їм не відомо, чому була вилучена лінія. Кореспонденти здогадуються, що поліція перетяла лінію для того, щоб ще більше ізолювати А. Сахарова від зовнішнього світу.

В Києві вийшла книжка про українсько-польські мистецькі взаємини

Йдучи назустріч дослідам „закономірності і коренів духовних спорідненостей мистців, які репрезентують кращі культурні надбання народів", — інформує київська „Культура і Життя", — видавництво „Мистецтво" надрукувало книжку Олександра Федорука „Джерела культурних взаємин". У книзі, як в дальшому пише газета, автор дослідив українсько-польські мистецькі взаємини. У цьому творі Олександер Федорук проаналізував також живописні та графічні твори польських мистців XIX і початку XX сторіччя, творчість яких „розвивається у тісному взаємозв'язку з мистецтвом російського та українського народів". Олександер Федорук також у тій книзі твердить, що знатні успіхи польської реалістичної мистецької школи були пов'язані з розвитком української школи. Завдяки ж тому, — пише Олександер Федорук, — що були спільні школи для українських і польських мистців, як Петербурзька академія мистецтв, мистецькі заклади в Польщі, чи київська школа М. Мурашка, а також і „соціяльні умовини, зокрема піднесення національно-визвольного руху перед повстанням 1863—1864, вплинули на дальший розвиток культури".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Тайван між Пекіном і Вашінґтоном

Виступ голови Комуністичної партії Китайської Народної Республіки Гуа Куо-фенґа на п'ятому Крайовому Народньому Конгресі в Пекіні і його заклик до китайської армії бути готовою до „визволення" Тайвану та прилучення його до китайського материка, знову висунув питання Формози на передове місце в міжнародній політиці. Правда, дехто із західніх політичних аналітиків і знавців китайської проблеми висловлює думку, що першочерговим завданням комуністичного Китаю під теперішню пору є сконцентрувати свої сили на протимосковському фронті і забезпечитись проти потенціяльної совєтської небезпеки, отже тому йому навряд чи вистарчило б сил та військової спроможности, щоб виконати нелегке завдання анексії Тайвану до материка силою зброї. Також багато урядових осіб, представників західніх держав, вважать, що заклик Гуа Куо-фенґа був у першу черґу пропаґандивним потягненням китайських керівників з метою заставити Вашінґтон зірвати дипломатичні і військові зв'язки з урядом Національного Китаю на Формозі і створити психологічну атмосферу пресії на Білий Дім, який досі веде політику „двох Китаїв", не зважаючи на труднощі внутрішнього порядку і поради багатьох американських політиків, щоб нав'язати дипломатичні зносини з Пекіном, навіть коштом відречення від зобов'язань перед урядом на Тайвані. До цього кроку заохочують Вашінґтон також китайські офіційні особи. Ліао Ченґ-чін, член Центрального Комітету китайської Комуністичної партії, виступаючи на зібранні в Пекіні, не тільки двократно повторив слова Ґуа Куо-фенґа про потребу „визволення" Тайвану, але вимагав від Білого Дому раз і назавжди покінчити з „реакційним" урядом на Тайвані і тим самим дати можливість мільйонам тайванців встановити в себе такий уряд, який відповідав би вимогам і потребам китайського народу, частина якого силою обставин опинилася на островах, в тому числі і на Тайвані.

Не зважаючи однак на китайські фанфари, на Заході панує переконання, що Китайська Народна Республіка не розпоряджає ще сьогодні достатніми десантними військовими частинами, які могли б успішно перевести інвазію на Тайван, віддалений від материка на 100 миль, і подорозі здобути сильно розбудовані військові кріпості на островах Кімой і Матсу, на яких, згідно з даними Інституту для стратегічних студій в Лондоні, перебуває біля 80,000 війська Національного Китаю і велика кількість летунства, яке дорівнює летунству Китаю і перевищає його якостево. Враховуючи всі ці проблеми китайської армії, західні військові спеціялісти твердять, що покищо Тайванові не загрожує жадна небезпека, бо для можливої інвазії з-зовні КНР немає ще достатньої кількости повітяно-морських сил, які є рішальним елементом при всяких військових операціях, зокрема тих, які пов'язані з висадкою. Крім того, в силі дальше залишається військовий договір ЗСА з Тайваном, на підставі якого ЗСА зобов'язалися ґарантувати незалежність і територіяльну недоторканість Тайвану.

Очевидно, думка західніх дипломатів, що життєвим інтерєсом Пекіну є тепер безпека з боку СССР є найбільш правдоподібною і правильною, бо підписаний між КНР і Совєтським Союзом договір про ненапад вже давно не дійсний і позбавлений всякої ефективности, і тому Китай мусить сильно скріпити свої далекосхідні кордони, бо СССР для Китаю являється „ближчим" ворогом, як, наприклад ЗСА, які, як це переконалися в Пекіні, взагалі не мають жадних притенсій до Китаю. Поголоски про підготову комуно-московськими диктаторами атомового удару на Китай в 1969 р. з участю ЗСА, про що писала недавно світова преса, є одним з багатьох доказів совєтських розбишацько-імперіялістичних інтенцій щодо Китаю.

В. Сварог

МИНУЛЕ Й МАЙБУТНЄ КОМУНІЗМУ

I

У статті під цим заголовком, надрукованій у лондонському ліберальному журналі „Енкаунтер", англійський публіцист Р. Левентол пише:

Після заснування Комінтерну в 1919 р. в світовій історії з'явилася нова політична сила. На одній її стороні був західній марксизм з його обіцянкою визволення раціонального індивіда в безклясовому суспільстві в наслідок революції, здійсненої промисловим пролетаріятом у розвинених промислових країнах. На другому боці була закорінена в Росії з 19 сторіччя віра в революцію, здійснювану централізованою змовницькою організацією, та в насильне перетворення суспільства силою диктаторіяльної державної влади. Ця віра була основана на давньому приматі держави в російській історії. На цій вірі Ленін побудував свою проґраму боротьби за владу.

Концепцію демократичної партії Ленін замінив фікцією „аванґардної партії пролетаріяту" та використав Марксове гасло „диктатури пролетаріяту" для встановлення монополії на владу в руках цього „аванґарду". Таким чином, Ленін створив нову, „леніністську" версію марксизму, перейняту тенденціями, що йшли з російських традицій.

Комунізм у його ленінській версії „блискуче" не виконав жадних марксових обіцянок. Це давно вже цілком очевидно з перспективи його шістдесятрічної історії.

Замість безклясового суспільства, він створив найдовершенішу й тривалу форму абсолютної тоталітарної влади, найбезконтрольніший тип упривілейованої бюрократичної касти та новий вид запеклого конфлікту між опанованими комуністами державами. Ленінський комунізм повністю збанкрутував як революційна сила на Заході, не викликавши ні однієї революції в розвинених промислових країнах.

Щоправда, совєтський „комунізм" перетворив відсталу Російську імперію на озброєну до зубів й індустріялізовану супердержаву. При цьому такі західні вартості, як права індивідуальної людини та важливість добровільних об'єднань, були відкинуті.

Комбінуванням прискореної індустріялізації з „переворотом згори" була створена нова клясова структура з упривілейованою бюрократією нагорі та „резервною армією" рабів держави внизу. Режим поширив межі політичної влади поза всі попередні уявлення, але ніколи й не пробував здійснити Марксову утопію безклясового суспільства. Кривава бійня, проведена Сталіном, коли він утверджував свою диктатуру, встановила його особисту владу над партією.

Совєтському режимові вдалося вижити і після цих кривавих жахів, і в боротьбі з Гітлеровою навалою. Пережив він і „шок", спричинений десталінізацією після смерти деспота. Осягнувши певний ступінь промислової зрілости, сталінові спадкоємці відмовилися від використання рабської праці політв'язнів як головного компоненту своєї економіки та дещо поліпшили умови життя населення. Після шістдесятих років КПСС провадить в основному консервативну політику, наставлену на збереження влади бюрократичної оліґархії за допомогою повільного піднесення життєвого рівня, економічного росту та, одночасно, подавлення „інакомислення".

* * *

Створення інтернаціонального руху, опанованого ленінськими принципами, було наслідком Першої світової війни, ленінового „пояснення" вчиненого ним безглуздого кровопролиття тим, що, мовляв, це було необхідним результатом імперіялістичної стадії капіталізму та перемогою Леніна в Росії. Війна й повоєнна політична й економічна криза викликали на Заході зростання й радикалізацію революційного крила робітничого руху. Але революційна повоєнна хвиля в Европі почала вщухати без тривалої перемоги якогонебудь революційного соціялістичного руху поза СССР.

Ленін вирішив, що молоді іноземні компартії повинні навчитися від большевиків. Нові „збольшевичені" партії виявились усі невдалими. Залежні від дуже часто змінливих директив з Москви, лідери цих партій не могли здобути собі довір'я існуючих робітничих організацій у своїх країнах. Це було загострено боротьбою за владу різних груп совєтського політбюра за ленінову спадщину та пов'язаних з нею „чисток".

Були й доктринальні причини поразок комуністів у демократичних країнах. Тоді европейські комуністи були прив'язані до „моделю" совєтської країни без демократичних масових організацій, а він вимагав від них збройного повстання проти „буржуазної держави". Проте, під час криз народні маси західніх демократій були схильні шукати допомоги в держави, а не повставати проти неї. Так було під час кризи в 1929-32 рр., найгіршої кризи в історії капіталізму. В Німеччині комуністи оголосили „головним ворогом" соціял-демократів і цим сприяли появі Гітлерової диктатури „націонал-соціялістів".

(Продовження буде)

Іван Кедрин

РЕПРЕЗЕНТАЦІЙНИЙ МУЗЕЙ

Коли хтось іде до Українського Музею на 2-ій евеню в Ню Йорку під числом 203, як до „бабського'' музею, що плекає культ вишивок, то, увійшовши туди, мусить засоромитись і признати свою грубу помилку. Навіть ті, що відвідали у своєму житті десятки різнородних музеїв у різних країнах европейського й американського континентів, мають назагал дуже слабе (або жадне) уявлення про музейництво, як окрему фахову ділянку сучасної науки. Найперше і найглибше враження кожного відвідувача Українського Музею в Ню Йорку мусить бути — професіоналізм, з яким той музей влаштовано і з яким його ведеться. Це стосується не тільки окремих експонатів — як їх використано, відчищено, показано й розміщено, але й двомовних пояснювальних табличок, графічних карток і нарисів, це видно по розподілі, систематизації і сеґреґації, у видачі трьох прегарних каталогів, знову же, зладжених із подивугідним фаховим знанням, дбайливістю й естетичним смаком. Найважливіше у тому музеї — це вся атмосфера у ньому — фаховости, професіоналізму та поруч із цим — справжнього пієтизму до завдань, що їх мають перед собою пані, які взялися за цю справу.

Коли той Музей „видворено'' з Українського Інституту Америки і коли Союз Українок пристав до спілки з Українським Конґресовим Комітетом, і та спілка закупила п'ятиповерховий дім при 2-ій евеню, 3-го жовтня 1976 р. відбулося відкриття Музею. Було стільки відвідувачів, що трудно було пропихатись крізь вузьку сходову клітку та ще трудніше — ввійти до маленької, дихавичної винди. Але перше враження тодішнього відвідувача було — бідність. Першим враженням було, що це щойно започатковується добре діло і що кімнати 4-го і 5-го поверхів того будинку надто просторі для такого підприємства. Теперішнє враження — що приміщення надто мале, надто тісне, що одною з найскладніших проблем Музею є не тільки брак фондів на плянову розбудову Музею, на поширювання його тематики і збагачування експонатів шляхом закупна вартісних для музею речей, але й — боротьба за місце, як і де новопридбані речі примістити. Є тепер там кругло 1.500 експонатів. — „Як Ви їх дістаєте, яке основне джерело прибутку музейних експонатів?'' — запитуємо ввічливу і вродливу Ірину Волосянську, високоосвічену малярку, асистентку директорки Музею Марійки Шуст. Куратор Музею Оксана Грабович, авторка першорядного Вступу у каталозі виставки з жовтня 1976, приїздить час-до-часу туди з Гарварду. „З дарунків і позичок''. Люди позичають Музеєві свої збірки писанок, вишивок, кераміки, металевих чи дерев'яних виробів на короткий час, і відбирають їх. Чому їх відбирати, чому не залишити Музеєві? Можна зрозуміти сантимент власників таких збірок, що їм трудно „розлучатись'' із придбаними скарбами, що мають музейну вартість. Алеж їхнє місце не у скринях, не на стінах приватних помешкань, і тим паче не у пластикових схороницах, де вони ще швидше плісніють і нищаться, а саме у такому Музеї. А коли вже за життя так трудно власникам розставатись із своїми речами — хай же обов'язково у своїх завіщаннях не забудуть про Музей!

Характеристичний доказ тісноти приміщення: він є власником колекції 65-ох килимів великої історичної і мистецької вартости, але їх треба було перевезти до Філядельфії, бо в Ню Йорку не стало для них місця. Чи не сором? Один такий старий килим висить у канцелярії Музею на 5-му поверсі. Краса! І такої краси там на кожному кроці. На 4-му поверсі — 10 фігур на людську подобу — 7 у жіночих і 3 у чоловічих одягах (у Музеї таки панує дух матріярхату!) — далі знову 6 фігур (5 жіночих і 1 чоловіча). Одяги з Лемківщини, Бойківщини, Поділля, Полтавщини, з Львівського обширу. Є окрема ґабльота з кільканадцятьма чудовими зразками вишивок. Є експонати жіночих блюзок, сервет, спідниць, кабатів, запасок, хустин — але це не крамниця жіночих одягів, а музей, і кожна штука — музейний експонат.

Коли тому несповна два роки кидалася в очі бідність Музею щодо його сутнього змісту, то сьогодні видно ту бідність у подробицях. Наприклад: один із трьох згаданих каталогів стосується писанок, у зв'язку з виставкою з березня-квітня минулого року, — виданий на крейдовому папері. Другий каталог — це „Традиційні мотиви в українській вишивці і тканинах'', — третій — виданий з нагоди першої виставки у жовтні 1973 року. В усіх них — всі зразки чорним друком. Хто трішки знає вартість каталогу і трішки знає друкарську техніку — тому серце болить, що ті каталоги передають прегарні різнобарвні експонати — однородним чорним друком. Чому? „Бо це коштувало б гроші, яких нема'' — сумно, але дуже логічно пояснює інформаторка.

Це не „бабський'' музей. Він міг би стати репрезентаційним музеєм великої української громади Ню Йорку і приміщувати скарби, що стосуються не тільки етнографії, а й усіх ділянок мистецтва, коли б знайшлися меценати — у постаті наших установ та окремих заможних одиниць. Але така „дивовина'', як культура, не користується в українських вільних людей великою популярністю, — дармащо про неї завжди можна почути високопарні слова. Не фрази, не пропаганда, не летючки, навіть не патріо-

(Закінчення на ст. 4-ій)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яцкевич

ПОДОРОЖІ В МИНУЛЕ Й В МАЙБУТНЄ

Найбільшим побудником уяви молоді були завжди фантазійні повісті на тему подорожей в часі. Клясичною повістю цього жанру вважають загально „Машину часу'' Г. Ґ. Велза.

Безіменний герой тієї повісті, якого автор називає подорожником часу, відбуває свої подорожі в минуле й майбутнє, накрутивши бажаний рік на контрольнім пристрої машини часу. В дійсності машина ця стоїть на місці, а подорож відбувається в уяві та часі. Одним з основних парадоксів подорожі в минуле, це зустріч себе самого та втручання в дію основних історичних подій.

Такого логічного парадоксу немає, проте, в подорожах у майбутнє, які, до речі, дають читачеві більше духових вражень та хвилювань за подорожі в минуле.

Хоч як це звучить неймовірно, подорож в майбутнє сьогодні можлива не тільки в уяві, але й в дійсності. Кожний з нас, до речі, відбуває таку подорож в часі свого життя і бачить кожного року новий світ, нові події та нові осяги технології, яких ніхто ніколи не бачив і собі їх навіть не уявляв.

Але існує ще інша можливість подорожування в майбутнє, основана на законах теорії релятивности. Згідно з тією теорією, найбільша скорість у Всесвіті не може перейти скорости світла, що дорівнюється 186,000 миль або 300,000 км на секунду. Якщо б хтось порушався з швидкістю більшою за скорість світла, тоді він міг би наздогнати в просторі всі події, що відбулися в минулому. Він бачив би, немов на фільмовій стрічці, всі історичні події від найновіших до найдавніших часів. Щоб краще це зрозуміти, уявім собі, що ті всі події переносяться в простір на проміннях світла, в формі образів. Тоді наш гіпотетичний астронавт бачив би перед собою і В'єтнамську війну, скинення атомової бомби на Гірошіму, похід Гітлера на схід, польсько-українську війну, в'їзд Богдана Хмельницького до Києва, хрищення Руси і т. д.

Але тому, що скорість більша за скорість світла, згідно з теорією Айнштайна, неможлива, така подорож в минуле нездійснима. Але якщо хтось летітиме зі швидкістю близькою швидкості світла, тоді починає діяти феномен „продовження'' часу, який сповільняє час, годинник посувається повільніше, а серце виконує менше ударів, чи скорчів на хвилину. Цей феномен оснований на притаманності атомового ядра матерії, що сповільняє час при зрості її скорости. Цей феномен дозволяє нам відбувати подорожі в майбутнє, хоч як це фантастично звучить. Наша ґалактика має форму сочки, проміром 60.000 світляних літ. Це значить, що світляному променеві забере 60,000 літ, щоб перелетіти цілу ширину ґалактики. Але цей час, це не справжній час перелету світла, а час на годиннику зовнішнього обсерватора.

В той спосіб, космічний корабель, що буде їхати зі швидкістю, близькою швидкості світла, відбуде цю подорож не за 60,000, а за 60 літ, цебто тисячу разів скоріше. Якщо колись людині вдасться збудувати такий космічний корабель, то вона зможе об'їхати ним цілу нашу галактику довкруги та вернутися на землю за 2,000 літ по своїм виїзді.

Згідно з законами особливої теорії релятивности, космічний корабель може об'їхати цілий Всесвіт протягом життя одної ґенерації та вернутися на землю багато мільйонів літ в майбутності. На жаль, як ми вже згадували напочатку, скорість світла це вершкова скорість, якої ніхто не може осягнути, бо при тій скорості маса космічного корабля стала б нескінчено велика, а для її погону треба було б нескінчено великої енергії. З цієї причини ми ніколи не матимемо змоги відбути нашу ностальгію подорож в минуле. Ми бо можемо тільки сповільнити час, але ми не в силі його спинити, ані завернути.

Технологічна проблема побудови космічного корабля, що їхав би зі скорістю, близькою скорості світла, дуже складна, але осяжна. Як погону, спорудники плянують ужити атомову енергію або антиматерію, що в сполуці з матерією перетворюється повністю в проміння гамма.

Найшвидша ракета „Піонер 10'' залишила соняшну систему зі скорістю 7 миль на секунду, цебто зі скорістю 10,000 разів меншою за скорість світла. Цей малий приклад дає нам уявлення, як далеко ми ще стоїмо перед здійсненням подорожі в майбутнє.

Панас Феденко

БОРИС МАРТОС

[Факти й леґенди]

(2)

Б. Мартос не був прихильником теорій, а брався до практичного вирішення пекучих проблем у житті українських народних мас: безробіття, безземелля, неписьменність. Відомо, що учасник українського політичного руху, професор Київського університету Микола Зібер (1841—1888) перший на всю Російську імперію взявся до організації кооперативних крамниць і написав книжку про кооперацію. Кооперативною справою займався відомий Микола Васильович Левицький, що діяв у Степовій Україні. Кооперативну ідею піддержував меценат української культури Євген Х. Чикаленко, приятель М. В. Левицького.

Цим шляхом пішов і Борис Мартос. Він уважав, що українці, убогі на капітал, можуть здобути визначне місце в народному господарстві через кооперацію споживчу, виробничу і фінансову (через творення кредитової кооперації). Організаційна праця Мартоса в кооперації дала добрі наслідки, але большевицька руїна знищила здобутки пильної роботи українських кооператорів.

Довелося Мартосові взятися до роботи в урядах Української Народної Республіки. Переворот 29 квітня 1918 р., коли генерал Скоропадський оголосив себе „гетьманом усієї України'', Мартос уважав за катастрофу для українського народу і за шкідливий своїми наслідками для самої Німеччини. Німецьким журналістам у Києві, що хотіли знати погляд Мартоса на переворот 29 квітня, Мартос дав відповідь: „Досі Німеччина має на Україні коло 300 тисяч війська, але незабаром доведеться прислати мільйон''. Мартос натякав на масові повстання, які поширилися проти нового поміщицького режиму і проти німецької окупації.

В плянах земельної реформи, які виробляла Центральна Рада, Мартос обстоював індивідуальну власність хліборобів, бо це забезпечувало охоту до продуктовної праці. Він уважав „уравніловку'', звану фальшиво „соціялізацією землі'', за шкідливу хочби вже тому, що при такому розділі землі „на душі'' все одно на всіх не вистачило б земельних наділів на всіх, а дрібні господарства не дали б хліба на продаж, на ринок, бо самим таким господарям ледве вистачало на власне прохарчування. Тому в проєкті земельної комісії Центральної Ради стояло: Вільною від націоналізації мусить бути земельна власність площею до 40 десятин (гектарів). Мартос шукав місця для зайвої робочої сили селян в розвитку промисловости України.

Згадую при цім „історичну фразу'', яку приписав автор споминів Віктор Андрієвський Мартосові. Мовляв Мартос заявляв в дискусії 1917 р. на Полтавщині: „Якщо Україна не буде соціялістична, то не треба ніякої!'' Цю абсурдну вигадку повторили різні борзописці в численних варіянтах, і спроби Мартоса відчепитися від такої „латки'', не допомагали. Раз у розмові про це Мартос казав мені народною приповідкою: „Один дурень вкине камінь у воду, а потім десятеро розумних не можуть того каменя витягти на берег...''

В дискусіях Мартос був дуже дотепний. Пригадую, як у Центральній Раді 1917 р. йшли дебати на тему „соціялізації землі'', яку слідом за російськими соціял-революціонерами обстоювали українські соціял-революціонери. В дискусії промовляв делеґат Селянської Спілки на ім'я Біб, що вірив пропаґанді за „соціялізацію землі''. Він сказав, що його послала громада повідомити Центральну Раду, про біду, яку має український селянин. На шиї у нього виросла велика ґуля, що гне хлібороба до землі. Тому треба шукати доброго доктора щоб ту ґулю розрізав, вичистив гній і присипав соціялізацією. Ім'я того доктора кінчається на „ер'' — Соціяліст-революціонер!

Після Боба промовляв Мартос, генеральний секретар земельних справ. Він сказав, що на „ер'' кінчається теж слово „знахур'', а відомо, що знахурі, без науки не раз недужих людей посилають на той світ. Цими словами Мартос створив веселий настрій і дискусія про соціялізацію землі припинилася. Добрий гумор не покидав Мартоса і в найбільш драматичних ситуаціях української революції. Так, на початку лютого 1919 р., Центральний Комітет Української Соціялдемократичної Партії вирішив відкликати членів партії із Директорії та уряду УНР. На цьому настоював особливо В. Винниченко, бо сподівався, що представники держав Атланти (вони були з французьким і грецьким військом в Одесі та в інших містах над Чорним морем) визнають український „буржуазний уряд'' після виходу соціялістів. На прощальній вечері в Вінниці, яку для Винниченка влаштував Центральний Комітет УСДРП перед його від'їздом за кордон, Винниченко захоплено говорив про французькі танки: мовляв, вони лізуть через гори й долини, перепливають ріки і т.д. Коли буде у нас ця зброя, то большевиків проженемо з України, — казав Винниченко.

На ці слова спокійно промовив Мартос: — А що як наші козаки ці танки передадуть большевикам? Мартос розумів добре, що греко-французький десант на Чорному морі був присланий на те, щоб відновити „єдину неділиму Росію'' з режимом поміщиків і „білих генералів''. Тому союз з ними зруйнував би дисципліну в армії Української Народної Республіки.

Ще один приклад холоднокровности й гумору, яким визначався Борис Мартос. Було це 29 квітня 1919 р. в Рівному на Волині. Отаман Оскілко (пізніше виявилося, що він служив польській аґентурі) учинив „державний переворот'' і заарештував майже всіх членів уряду. Головний отаман С. Петлюра був тоді в Здолбунові і йому приніс звістку про „переворот'' Осип Безпалко, буковинець, міністер праці в уряді УНР.

Арештовані міністри Б. Мартос, А. Лівицький, І. Мазепа, Г. Сиротенко, Мик. Ковалевський — перебували в вагоні на станції в Рівному. Не було певности, чи не звелить Оскілко повбивати міністрів як „ворогів народу''. Прем'єр Мартос зберіг свій спокій і добрий гумор. Запропонував колеґам-міністрам, щоб кожний розповів пригоди з свого життя, щоб не нудитися під замком''. Сам він почав з того, що його шляхетський рід вийшов давно з Еспанії на Україну, бо в Еспанії є місто „Martos" при тому він додав, для веселого настрою колеґ, що є традиція в роді Мартосів: посилати своїх молодих людей в Еспанію для вишколення в боях... з биками на арені.— Ось бачите мій шрам на виску: це слід мого змагання з лютим еспанським бугаєм, що трохи-трохи мені не вкоротив віку, — казав поважним тоном Мартос, а арештовані міністри весело реготали, бо знали що то була фантастична вигадка прем'єра.

О. Олесь дав поетичну версію для пояснення, де взявся шрам у Б. Мартоса: мовляв, майбутній прем'єр уряду УНР і діяч кооперації „упав з печі на макітру''. Мартос на цю гумореску не гнівався. Казав: „Пощастило. І я попав в історію літератури!''

Заарештовані міністри вийшли на волю, бо Оскілко втік до поляків, а приставлена до вагону охорона теж розбіглася. Безглузді виступи різних отаманчуків, що рвалися до влади, Мартос називав свідоцтвом неуцтва і глупоти, які використовували на шкоду Україні сусідні уряди.

І після смерти, навколо імени Б. Мартоса творяться леґенди, що суперечать фактам. Читаю в одному місячнику, що виходить у Канаді, мовляв Борис Мартос був між „людьми заможними'', поряд з меценатами, як Євген Чикаленко, Василь Симиренко...'' Далі автор пише: „Перше видання „Кобзаря'' завдячуємо щедрості Бориса Мартоса''.

Насамперед: хоч Борис Мартос був гербованим дворянином, але походив із родини незаможної, тому й

(Закінчення на ст. 4-ій)

ШАНОВНІ ДЕЛЕҐАТИ Й ДЕЛЕҐАТКИ 29 КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ! КОНВЕНЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ, МЕТОЮ ЯКОЇ Є ПРИДБАННЯ 3,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ВЖЕ ПОЧАЛАСЯ. ПРОСИМО ВАС ПАМ'ЯТАТИ ПРО „ДЕЛЕҐАТСЬКУ ДЕСЯТКУ" НОВИХ ЧЛЕНІВ! ВАШ ГОЛОС БУДЕ ТИМБІЛЬШ ПЕРЕКОНЛИВИЙ, ЧИМ БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ ВИ ЗОРГАНІЗУЄТЕ ДО КОНВЕНЦІЇ

ПРЕЗИДЕНТ УНР...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

УНРаду і доручити Урядові скликати новий склад УНРади шляхом нових виборів від Громадського сектора та поновного устійнення членів УНРади від політичних партій"), приймаю внесення Уряду й оголошую Українську Національну Раду та її Президію розпущеними (розв'язаними) та доручаю Урядові скликати в можливо якнайскоршому часі новий склад УНРади шляхом, що його передбачає Стаття 18-та, точка 8 Тимчасового Закону.

Внесення Уряду є такого змісту: „Для привернення правопорядку і дотримання законности в діяльності органів Державного Центру, зокрема щодо правил повороту чи приймання нових партій до УНРади, та для вможливлення дальших заходів у напрямку поширення консолідації, — Уряд ставить внесення Президентові розв'язати Українську Національну Раду на підставі статті 18-ої, точка 8 Тимчасового Закону".

Одночасно на підставі статті 18-ої, точка 5 Тимчасс вого Закону, де стверджується, що Голова Держави „затверджує...постанови Уряду, видані з силою Закону у випадку розв'язання Української Національної Ради, затверджую окрему постанову Уряду за датою цього декрету.

Микола Лівицький
Президент Української Народньої Республіки

НАДЗВИЧАЙНА ПОСТАНОВА УРЯДУ УНРЕСПУБЛІКИ

Затверджую:
Европа, дня 7 березня 1978 року
Микола Лівицький
Президент УНРеспубліки

На підставі статті 18, точка 5-та Тимчасового Закону, яка стверджує, що Голова Держави „затверджує...постанови Уряду, видані з силою закону у випадку розв'язання Української Національної Ради, Уряд, всебічно розглянувши загальноукраїнську і світову ситуацію, прийняв на своєму засіданні з'дня 28 лютого та після апробати її членами ВО, що перебувають на терені Північно-Американського континенту, таку постанову:

1. Сьома сесія УНРади постановила, що з громадсько-виборного сектора до УНРади має входити така кількість делеґатів, як і від політичних партій. До УНРади входило від сьомої сесії 6 партій з 36-ма мандатами. Якщо тепер до УНРади зголосилися ще дві партії, то це виносить уже 48 делеґатів і 48 з виборів. Припускаючи теоретично, що ще три організації (ОУНр, ОУНз і СГД) зголосять свій поворот чи приступлення до УНРади, матимемо 66 делеґатів з партійного представництва і таку ж кількість з виборів, тобто 112 членів УНРади. Така кількість занадто велика і вона утруднювала б справне відбування звичайних і надзвичайних сесій УНРади.

2. З уваги на вищесказане, Уряд постановляє, що від кожної партії чи організації має бути надалі тільки 3 делеґати. Така ж кількість припадатиме делеґатам з виборів. Якщо вважати, що сьогодні до УНРади належить делеґатів з партійного представництва 24 (18 давніх і 6, що виявили недавно своє бажання приступити до УНРади), то з громадсько-виборного сектора (у відміну від того, що було подане Головною Виборчою Комісією) має бути також 24 делеґати. Якщо вже після виборів до даної каденції, зголосяться ще інші партії, то тоді число делеґатів з виборів буде відповідно збільшуватися за рахунок вибраних заступників, бо згідно із сьогодні обов'язуючими приписами Виборчого Реґуляміну кожна виборча округа має обрати певну кількість делеґатів і таку ж кількість їх заступників. По виборчих округах має бути вибрано таку кількість делеґатів і таку ж кількість заступників, а саме: США — 8, Канада — 6, Англія — 4, Австралія — 3, Південна Америка — 3, Европа без Англії — 2.

3. Для того, щоб уможливити якнайбільшій кількості громадян, що бажають морально і матеріяльно підтримувати Державний Центр, брати участь у виборах, Уряд продовжує реченець вплат добровільного національного податку. Хто до 30 червня 1978 року вплатить устійнений в даній країні добровільний податок хоч би за один рік наперед, той має право брати участь у виборах.

4. Члени УНРади з виборів мають право приєднатися до якоїсь з партійних фракцій і збільшити тим самим число мандатів сильніших партій, або створити свою власну безпартійну фракцію.

5 Каденції новопокликаних членів УНРади (з виборів чи з представництва від партій) тривають 4 роки, після чого УНРада автоматично розв'язується і її Президія та Голова перестають діяти. Уряд має заздалегідь подбати про те, щоб в якнайскоршому часі після закінчення каденції попереднього складу УНРади, розпочала свою діяльність УНРада нового складу.

6. Першу сесію нової каденції УНРади відкриває Президент УНРеспубліки і покликає до головування найстаршого віком члена УНРади і двох наймолодших віком секретарів. Вони переводять вибір Голови і Президії УНРади, які далі провадять сесію.

ЗАЯВА ВІЦЕПРЕЗИДЕНТА МИКОЛИ СТЕПАНЕНКА

Ознайомившись з декретом Президента УНРеспубліки і постановою Уряду з 7 березня ц. р., подаю до відома українського громадянства, що я цілковито солідаризуюся з обома документами і прирікаю Президентові і Урядові мою повну підтримку.

Микола Степаненко
Віцепрезидент УНРеспубліки

Окружний Комітет...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

ликав до ще більших зусиль в біжучому році.

Обласний організатор Василь Оріховський відмітив організаційні заслуги П. Головачука, І. Бурнія і Г. Клименка, стверджуючи, що Округа має великий потенціял росту та що він кожночасно є до диспозиції секретарям і організаторам.

Члени Контрольної Комісії Назар Михайлишин і Варвара Тижбір ствердили, що всі книжки є в порядку та поставили внесок на уділення абсолюторії Управі, який учасники прийняли одноголосно.

Після короткої дискусії над працею Округи, учасники зборів переобрали через аклямацію цілу Управу в складі: о. Т. Форостій, почесний голова; І. Хомко, голова; Г. Клименко, заступник голови; В. Марущак, секретар; І. Блиха, касир; П. Головачук, організаційний референт; Володимир Бакалець, пресовий референт; П. Войтів, А. Ковальчук, Ф. Мартін члени; Контрольна Комісія: Н. Михайлишин, голова, В. Тижбір, Володимир Оліярник, члени.

В дискусії над плянами на біжучий рік учасники клали особливий наголос на організаційну кампанію і на влаштування Дня УНСоюзу в Українському селі в Бавнд Бруку. Після формального закриття зборів і молитви, що її провів о. Форостій, розмови продовжувались при перекусці, яку приготовили членкині Відділів.

Товариство Свята Софія
Комісія Патріяршого Фонду
повідомляє:
на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД зложили:

353.45 дол. — Великодній базар 1977;
по 100.00 дол. — Микола і Ольга Курчак, Василь і Юлія Захарія;
85.00 дол. — „Бінго" при церкві св. Володимира в Гемпстед, Н. Й.;
по 50.00 дол. — Союз Українок Америки в Гемпстед, Петро і Ева Квазко, Михайло і Стефа Саґатий;
35.00 дол. — Ксеня і Емілліян Ільницький;
по 25.00 дол. — Провидіння в Гемпстед, Тов. Клюб при церкві св. Володимира, Укр. Центр св. Володимира в Гемпстед, М. Корнага, В. Білий, Надія і Юрій Штогрин, Т. Зарицький, А. Копистянський, І. Солтис, Ю. Захарія;
по 20.00 дол. — М. Вовк, Б. Подолюк, В. Шпачинський, М. Мицьо;
по 10.00 дол. — Д. Жеграй, Б. Криницький, Петрига, Е. Бабій, І. Кульпака, Я. Курчак, С. Баран, О. Дацків, С. Кулинич, В. Пекар, І. Винник, В. Щерба, В. Ґерупа, А. Гринчишин, Х. Леонард, В. Заремба, С. Коханівський, А. Верміцкий, Марія Цьопик, І. Плетеницький, П. Шанайда, М. Рій;
8.00 дол. — Анна Синюк;
по 5.00 дол. — Я. Копистянський, Ю. Колач, М. Федько, М. Смуток, В. Літепло, Погорецький, І. Пакош, М. Якубовський, Г. Бендерська, П. Барнак, М. Бучак, П. Ґрещук, Й. і К. Рик, П. Коваль, П. Вишинський, П. Бендерський, В. Стець, Б. Копистянський, І. Васик, П. Дембіцький, К. Лепінскі, Т. і М. Лепінський, М. Мотуз, А. Щерба;
4.00 дол. — М. Вакулінська;
по 3.00 дол. — І. Ґенда, А. Бобенчик;
по 2.00 дол. — Д. Мазур, В. Мамус, І. Клим, С. Дацко, А. Пиш, П. Незнаний;
по 1.00 дол. — В. Клюба, І. Осененко, С. і Ю. Матусевіч, М. Олинець, І. Козловський.

В сумі зібрано 1,528.45 долярів. Збіркою на Патріярший Фонд займалося Товариство за Патріярхальний Устрій УКЦеркви — Відділ у Гемпстед.

Комісія Патріяршого Фонду — Товариство Свята Софія, висловлює щиру подяку усім ВП. збірщикам і жертводавцям.

Всі датки на Товариство Свята Софія можна відтягати від податку. IRS No. 23-74380645.

Жертви на Патріярший Фонд можна складати на руки уповноважених збірщиків, або висилати на адресу:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund
7911 Whitewood Rd., Elkins Park, Philadelphia, Pa. 19117

У світлу пам'ять моєї Сестри
бл. п. Стефанії Манько з дому Руда
складаємо 250.00 долярів на Українську Катедру в Гарварді.
Наталія з мужем Василем ЄРЕГИ

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. Теодозії з Гафтковичів Коцик
складаємо 80.00 долярів на Катедру Українознавства в Гарварді.
Орест, Ірина і Ераст ГАФТКОВИЧІ

Замість квітів на могили
Незабутніх Професорів Української Гімназії в Байройті
о. катехита Івана Прокоповича і професора Миколи Остапяка
бувші учні зложили на Український Вільний Університет:

30.00 дол. .... Б. Котис
20.00 дол. .... В. Кух
по 10.00 дол. — В. Бабій-Мотика, Ю. Охримович.
Список ч. 2.

Дня 6-го березня 1978 року, після важкої недуги, вибув з наших рядів Незабутній Бобратим

св. п. інж. екон.
ЯКІВ БАЛАБАН

сотник Дійової Армії УНР, б. учасник збройної війни за Українську Державність, а зокрема учасник Першого Зимового Походу, Лицар Ордена Залізного Хреста УНР, нагороджений Воєнним Хрестом — діяльний член ОбВУА, видатний церковний і суспільно-громадський діяч.

ПОХОРОН відбувся 11-го березня ц. р. на українському православному цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Опечаленій Родині передаємо щирі вислови глибокого співчуття.

Управа ОбВУА — Відділ Ню Йорк

Ділимося сумною вісткою, що у четвер, 9-го березня 1978 року у Рочестері, Н. Й., відійшла у Вічність

бл. п.
ТЕОДОЗІЯ з ГАФТКОВИЧІВ КОЦИК

В глибокому смутку:
доньки — АНІЗІЯ з мужем ВАСИЛЕМ МАНДЗІЄМ та сином АДРІЯНОМ
сестри:
ЗОНЯ ГРИНІВ з родиною
ДАНУСЯ ТАРНАВСЬКА з родиною
брати:
ЯРОСЛАВ ГАФТКОВИЧ з родиною
ОРЕСТ ГАФТКОВИЧ з родиною
швагер — ВОЛОДИМИР КОЦИК з дружиною
та ближча і дальша Родина в ЗСА та в Україні

Ділимося сумною вісткою, що 2-го березня 1978 року, з Волі Всевишнього, відійшла у Вічність на 94-му році свого трудолюбивого життя, наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.
КАРОЛІНА з ДЕНЕЩУКІВ ОРИШКЕВИЧ

вдова по Семені, судовому урядникові, нар. 28-го січня 1885 року в Олеську, повіт Золочів, Західня Україна.

ПОХОРОН відбувся 4-го березня 1978 р. в Олеську, де Тіло спочило на місцевому новому кладовищі.

В глибокому смутку:
о. ІВАН — син; ЮРІЙ — внук, з дружиною МИРОСЛАВОЮ; ЮРЧИК, ТАРАСИК і МОТРЯ — правнуки
ПЕТРО — син, з дружиною ЯРОСЛАВОЮ; ЯРОМИР — внук, з дружиною ХРИСТЕЮ
о. ОЛЕКСАНДЕР — син, в Україні
СОФІЯ і ВАСИЛЬ МАЛИНОВСЬКІ — дочка і зять; АРЕТА ПОЛЯНСЬКА з мужем ЮРІЄМ, і ТЕРЕНЯ — внуки; НАТАЛОЧКА і ЛЯРИСКА — правнуки
ОСИП — син, з дружиною ЛІДОЮ; БОГДАН, ЛЯРИСА, ЗОЯ з мужем ҐЕРІ П'Ю, й ІРИНА — внуки
СУЗАННА і ПИЛИП ТЕЛІШЕВСЬКІ — дочка і зять; АДРІЯНА, МАРТА і РОМА — внуки
ТАДЕЙ — син, з дружиною ЗОЄЮ; БОРИС — внук
РОМАН — син, з дружиною ОКСАНОЮ; МАРТА, МАРКО і АЛЯ — внуки

У сороковий день смерти, дня 11-го квітня 1978 р., о год. 8-ій рано відправиться ЗАУПОКІЙНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ у церкві ПРЕСВЯТОЇ РОДИНИ у ВАШІНҐТОНІ.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

СПОРТ

Редагує О. Твардовський

Закінчився „Індор—Турнір" в Чікаго

„Леви" — „Ґрін-Вайт" 1:1
„Леви" — „Марунс" 2:0
„Леви" — „Вісла" 2:1

У п'ятницю, 17-го лютого 1978 р., закінчився цьогорічний „Індор - Турнір" копаного м'яча в Чікаго. Цього вечора „Леви" по гарній грі перемогли сильну польську дружину „Віслу", в складі якої виступає ряд імпортованих змагунів з Польщі. Попередньої п'ятниці, 10-го лютого „Леви" досить" легко перемогли „Марунс" вислідом 2:0. Несподіванкою закінчилася зустріч з молодим німецьким клюбом „Ґрін-Вайт" з яким наші футболісти ремісували 1:1. В цих змаганнях „Леви" не використали ряд можливостей стрілити більше голів, а в додатку в останніх секундах зустрічі воротар пропустив вирівнюючого для німців ґоля. Ця прикра несподіванка коштувала „Левів" чемпіонату турніру для здобуття якого потрібно було тієї, єдиної точки. Згідно з відношенням голів „Леви" опинилися на 3-му місці. Склад „Левів": К. Пелтонен, Дж. Ґузелла, М. Крат, Х. Тегосіс, Б. Шлапак (король стрільців), Р. Манько, С. Кухарський, Д. Гойт, Ю. Мішалов, Х. Кіпка, М. Іваник, Ю. Лещук, М. Возьний. Провідник Анатолій Гординський.

Кінцевий показник „Індор—Турніру" в Чікаго 1978 року:

	точки	голі
1. „Адрія"	10:4	16:7
2. Хорвати	10:4	15:6
3. „Леви"	10:4	10:8
4. „Вісла"	7:7	11:8
5. Кікерс	7:7	11:17
6. „Ґрін-Вайт"	6:8	12:10
7. „Швабен"	4:10	6:11
8. Марунс	2:12	6:20

Роман Б. Припхан

УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" ВІЦЕЧЕМПІОН ВІДБИВАНКОВОГО ТУРНІРУ СХІДНІХ ЗСА

Дня 26-го лютого ц. р., дві юнацькі дружини „Ч. Січі" — юначок й юнаків, взяли участь в І-му із двох — турнірі „Джуньйор Олімпік" східніх ЗСА, який відбувся у Ворені, Ню Джерзі. Обидві дружини „Ч. Січі" були єдиними українськими дружинами між одинадцятьма клюбами із стейтів: Ню Джерзі, Ню Йорку, Пенсильвенії і Коннектікату. В групі юначок виступало 5 дружин, в якій українки перемогли Ворен 15:12, 15:8, ремісували з Савт Орандж 15:8, 13:15 і зазнали поразки з Вестчестером, Ню Йорк 7:15, 11:15 у висліді чого зайняли спільно з дружиною Савт Орандж 11-те місце. Згідно з правилами турніру відбувся кваліфікаційний — додатковий сет „Ч. Січ" — Савт Орандж, в якому наші юначки елімінували своїх суперниць, вислідом 15:6 і таким чином дійшли до фіналу турніру, в якому одначе, вдруге програли з сильною дружиною Вестчестер 6:15, 10:15 і остаточно здобули звання віцечемпіонок, що треба уважати за великий осяг. Тим більше на цей турнір „Ч. Січ" приїхала тільки шісткою юначок, без П. Гозанець, Х. Басняк, І. Дармохвал, що захворіли на „російську грипу" та І. Шереметн, що не змогла взяти участі в змаганнях будучи старшою понад 19 років життя. Капітан „Ч. Січі" Люсю Тицьку нагороджено трофеєм найкращої сетерки турніру. Склад „Ч. Січі" в цьому турнірі був: Л. Тицька, Д. Твардовська, В. Палидович, Н. Моравська, П. Голь і Х. Терлецька. Провідниця, тренерка Марійка Ганич.

Добре себе зарепрезентували юнаки „Ч. Січі", хоча цим разом вони не здобули поважного успіху, зайнявши на усіх 6 дружин 5-те місце. В перших двох змаганнях зазнали поразки з клюбами Ворен 11:15, 13:15 і Ню Йорк В. К. 7:15, 5:15 в черговій грі з сильним клюбом Чоет, Коннектікат наші юнаки ремісували 15:8, 9:15 і після чергового ремісу з Танкганок, Пеннсильвенія закінчили цей турнір перемогою з Квакертавн і остаточно зайняли 5-те місце. Провідник дружини, ентузіяст цього спорту д-р Тарас Гунчак, як і тренер дружини японець Руїчі Фурусава в загальному вдоволені грою своїх хлопців, з яких вони мають бажання збудувати сильну українську дружину, що зможе гідно на спортових аренах ЗСА репрезентувати й популяризувати українське ім'я. Склад дружини в цьому турнірі був: П. Гунчак, М. Олесницький, М. Стоцько, Ю. Яремко, З. Яремко, В. Ковар, Р. Свинтух, Федун, Б. Турянський, Темницький.

Другий турнір ААЮ „Джуньйор Олімпік" відбудеться 21-го травня ц. р., в тій же залі у Ворені.

До цього часу обидві дружини „Ч. Січі" візьмуть участь в ряді турнірах Відбиванкової Асоціяції ЗСА в старших групах.

(от)

СПОРТОВІ ВІСТІ З УКРАЇНИ

Закінчився Міжнародний Турнір фехтування „Київська Рапіра"

У першій половині лютого ц. р. відбувся традиційний міжнародний турнір, так зв. „Київська Рапіра" в якому взяло участь 17 дружин з різних країн, в цьому числі три дружини України. Згідно з повідомленнями преси цей турнір пройшов на високому рівні, в якому українські репрезентації відіграли поважну ролю. Якщо б тут не виступала репрезентація СССР в складі якої змагалися чолові фехтувальники України, збірна України — 1 була б здобула звання чемпіона. Як зазначив після зустрічі Єжи Венжовський провідник збірної Польщі „...З такою дружиною, як Україна — 1, можна хоч на Олімпійські гри виїжджати і там на медалі претендувати. Кожний тренер, повірте мені, мріє про такий вправний квартет..." Це влучна замітка і добре, що її опублікувала „Спортивна Газета" в Києві. Чи ж це не ганьба XX століття, що Україна, член ООН і різних міжнародних організацій не може брати участі в Олімпійських ігрищах, хоч має, як вже не раз відмічували спортові діячі з різних країн — чудових спортовців! Добре, що врешті, так у вільному світі, як і в совєтській імперії, починають бачити ганебний російський імперіялізм, який так яскраво проявляється теж в ділянці спорту.

Згідно з вислідами і особливо після перемоги України 1 з репрезентацією Польщі 9:1, ця дружина здобула бронзові нагороди. Кінцевий показник табелі гор турніру „Київська Рапіра" 1978 року:

1. Збірна СССР, 2. Румунія, 3. Україна — 1, 4. Польща, 5. Франція, 6. Росія (РРФСР), 7. Мадярщина, 8. Україна — 2, 9. Куба, 10. Білорусія, 11. Західня Німеччина, 12. Москва, 13. Україна — 3, 14. Грузія, 15. Киргізія, 16. Узбекістан, 17. Ленінград.

Гаківка

У двох змаганнях на виїзді в Пермі „Сокіл" Київ переміг двократно місцевий клюб „Молот", завдяки чому, майже, запевнив собі аванс до найвищої-гаківкової ліги совєтської імперії. „Сокіл" відбув досі 36 гор і має здобутих 53 точки та відношення голів 177:99, займає II місце.

Відбиванка

Закінчилася третя рунда першости жіночих дружин. Згідно з вислідами змагань українська дружина „Іскра" з Ворошиловграду в показнику табелі гор, маючи здобутих 14 точок поділяє перше місце з клюбом „Уралочка" з Свердловська.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

МИНУЛЕ Й МАЙБУТНЄ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

тичні маніфестації (хоч вони також потрібні) становлять стрижень нації і з'єднують їй повагу у світі, а — культура. І коли раз-у-раз чуємо нарікання: маємо організаційні і приватні архіви, маємо вартісні збірки документації фотознімками і прозірками, маємо у приватних домах безцінні зразки образотворчого мистецтва, але не маємо музею, де можна би все це примістити, то подумайте, любі Земляки: чи не використати нагоду, що знайшлися жінки, які взялися за це діло, і чи не підтримати і не розбудувати б цей існуючий Музей, щоби він став наявним славетнім доказом української давньої і сучасної культури?

БОРИС МАРТОС

(Закінчення зі ст. 2-ої)

не міг бути „меценатом". Не міг Б. Мартос фінансувати перше видання „Кобзаря" р. 1840. То була заслуга Петра Мартоса (народився 1809 року). А в 1840 р. Бориса Мартоса ще й на світі не було...

В стародавнім Римі була рада міністрам-консулам: „Нехай будуть консули уважні, щоб державі не сталося ніякої шкоди „(Caveant Consules, ne quid Detrimenti res publica capiat). Замість „consules" треба написати — „editores", а на місце res publica напишемо — Ukraina. Бо недбальство авторів і редакторів шкодить доброму імені нашого народу.

Увага! Бостон й Околиця! Увага!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу стейтів Массачусетс і Мейн

повідомляє, що

в суботу, 1 квітня 1978 р., о год. 6-ій веч. в залі Української Католицької Церкви
при 148 Форест Гілс вул., ДЖЕМЕЙКА ПЛЕЙНС, Масс.

відбудуться

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких зобов'язані взяти участь усі члени Окружного Комітету, Конвенційні Делегати на 29-ту Конвенцію УНС і Відділові урядники таких Відділів УНС:

178 в Манчестер, 181 Топшам, — Мейн, 224 Сейлем і 238, 307, 374 в Бостоні.

НАПОРЯДКУ НАРАД:

1. Звіти з діяльности Окружної Управи;
2. Дискусія над звітами членів Управи;
3. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії;
4. Доповідь МАРІЇ ДУШНИК, заступниці головного предсідника УНС;
5. Плян праці на 1978 рік.

У зборах візьме участь:

Марія Душник, заступниця гол. предсідника УНС

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ УНС

Окружний Комітет Відділів УНС у Вілкс Беррі, Па.

повідомляє, що

в суботу, 1 квітня 1978 р., о год. 6-ій веч. в залі УКЦерки св. Володимира
при Зерби Авеню, ЕДВАРДСВИЛЛ, Па.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття;
2. Вибір Президії Зборів;
3. Відчитання протоколу з попередніх зборів;
4. Звіти Управи;
5. Звіт Контрольної Комісії;
6. Дискусія над звітами та уділення абсолюторії уступаючій Управі;
7. Слово головного організатора УНС СТЕПАНА ГАВРИША;
8. Вибір Управи та Контрольної Комісії і плян праці на 1978 рік;
9. Закриття Зборів.

У Зборах повинні взяти участь Відділові урядовці, конвенційні делегати на 29-ту Конвенцію УНС та члени з родинами наступних Відділів:

Нентікок — 29, 319, Бреслав — 30, Вілкс Бері — 99, 223, 278, 282, Едвардсвилл — 169, Сейр — 236.

У Зборах візьме участь —

Степан Гавриш, головний організатор УНС

До участи в зборах запрошується Членство і все Українське Громадянство.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Роман Дяків, голова — Василь Стефурин, секретар

Катерина Лукач, касир

Рочестер, Н. Й. *Рочестер, Н. Й.*

В суботу, **1 квітня 1978 р., о год. 7:30 веч. в залі Українського Народного Дому**
при 831 Джозеф Авеню, РОЧЕСТЕР, Н. Й.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Окружного Комітету Відділів УНС в Рочестері, Н. Й.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні Делегати на 29-ту Конвенцію УНС, наступних Відділів:

36, 66, 89, 217, 285, 289, 316, 343, 367 та 437

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Звіти Окружної Управи;
2. Доповідь заст. гол. предсідника Д-ра ІВАНА ФЛИСА;
3. Вибір нової Окружної Управи;
4. Плян праці Округи і Відділів на 1978 р.

У Зборах візьмуть участь:

Д-р Іван Флис, заст. гол. предсідника УНС
Василь Оріховський, обласний організатор УНС

По Зборах буде ПЕРЕКУСКА

До участи в Зборах запрошені також усі члени УНС та місцеве Українське Громадянство.

В. Гуссар, голова — Константин Шевчук, заст. голови
В. Гавриляк, секретар — Петро Дзюба, скарбник

Український Народний Союз
проголошує
ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ
потребуючим студентам
на академічний рік 1978-79

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам вищих університетів і каледжів, які є членами УНСоюзу щонайменше два роки, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активности в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити до 31-го березня 1978 року, на адресу:

Ukrainian National Association
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 19-го БЕРЕЗНЯ 1978 р.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42 Відд., о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Hope Ave. Просимо чл. взяти участь. На Річних зборах вибрано Управу: І. Блиха, предс., І. Хомко, заст., П. Головачук, фін. секр., Н. Михайлишин, кас., В. Марущак, рекр. секр. Опікуни хворих: п-і А. Марущак — В. Олярник. Прапорщики: С. Коваль — С. Андрусишин. Мужі Довір'я: В. Мочула — Р. Галабурда. Господар Г. Романів. К. Комісія: проф. І. Рудакевич, гол., Ю. Котляр і п-ні В. Тижбір — члени. Делегати на 29-ту Конвенцію УНС: П. Головачук, І. Блиха, І. Хомко. Заступники. А. Марущак, С. Андрусишин і В. Тижбір. — В. Марущак, рек. секр.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВОЛОДИМИР ПОПАДЮК, член УНС Відд. 399 Т-ва „Леви" в Чікаго, Ілл., помер 14 грудня 1977 р. на 76 р. життя. Нар. в 1901 р. Хоросткові, Україна і став чл. УНС в 1954 р. Залишив у смутку дружину Марію, сина Андрія з дружиною Ярославою, дочку Іванну з мужем Арнольдом, Юрка і Таню внуків. Похорон відбувся 17 грудня на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Р. Припхан, секр.

МИХАЙЛО ГЕНТОШ, член і секретар Відділу 305 та голова Окружного Комітету УНС в Магоней Сіті, Па., помер 25 грудня 1977 р. на 86 р. життя. Нар. в Україні і став чл. УНС в 1925 р. Залишив у смутку дружину Агнес та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 29 грудня 1977 р. на українському цвинтарі св. Николая в Магоней Сіті, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Маргарета Гентош, секр.

МИХАЙЛО РІШКО, член УНС Відд. 29 Б-ва Переображення Господнього в Нантікок, Па., помер 7-го вересня 1977 р. Нар. в 1917 р. в Нантікок, Па. і став чл. УНС в 1934 р. Залишив у смутку дружину Агнес, дочок Михайлину, Шірлей і синів Михайла та Гаррі. Похорон відбувся 10 вересня 1977 р. на цвинтарі Преображення Господнього в Нантікок, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Ольга Маліщак, секр.

АННА РАВЛИК, членка УНС Відд. 156 Т-ва ім. Т. Шевченка в Честер, Па., померла 25 грудня 1977 р. на 80 р. життя. Нар. в 1896 р. в Україні і стала чл. УНС в 1926 р. Залишила у смутку синів Василя, Михайла, дочок Марію і Катерину, 11 внуків і 16 правнуків. Похорон відбувся 29 грудня 1977 р. на цвинтарі Лавнкрофт в Лінвуд, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
М. Новак, секр.

ПАВЛО ВОЛКОВЕЦЬ, член УНС Відд. 12 Т-ва Гомін в Гартфорді, Конн., помер на 75 р. життя. Став чл. УНС в 1952 р. Залишив у смутку дружину Марію, дочок і внуків на Волині, Україна. Похорон відбувся 7 грудня 1977 р. на цвинтарі Седар Гілл в Гартфорді, Конн.
Вічна Йому Пам'ять!
Вол. Лучкань, секр.

АННА ЛІЧ, членка УНС Відд. 217 Б-ва св. Йосафата в Рочестері, Н. Й., померла 21 лютого 1978 на 55 р. життя. Нар. в 1922 р. в Україні і стала чл. УНС в 1971 р. Залишила у смутку мужа Осипа, синів Степана, Джеррі і Івана, дочку Маріянну і одного внука. Похорон відбувся 24 лютого 1978 р. на голі Сепулчер в Рочестері, Н. Й.
Вічна Їй Пам'ять!
Т. Кубарич, секр.

РОЗШУКИ

ГЕТМАНЮК АНДРІЙ син АНТОХА
зі села Вибудів, Тернопільська обл., Козова р-н, Ценів пошта, пошукує його сестра ПАРАНЯ. Хто знав би про нього, або він сам, прошу писати на адресу:
JOSEPH P. KRAWEC
107 S. Durand Pl.
Irvington, N.J. 07111, U.S.A.

РОЗШУКИ

Українська Медично-Харитативна Служба — колишній Український Червоний Хрест, пошукує:

ВІТРУК Лідію, нар. 1922 або 1924 р. в селі Вишнопіль, Любарського р-ну. Правдоподібно перебуває в Бельгії.
БОРСУКА Михайла, який мешкав 1954 року на оселі Мозах у Мюнхені.
КОРОЛИК Лідію, родом з Борислава — Тустановичі.
ОЛІЙНИК Марію із села Устиховичі.
ПАСТЕРНАКА Михайла із села Устиновичі.
ДАРМОРОЗА Василя і Анну з дому Олійник.
МАКСЬО Анастазію, нар. 5. 10. 1924 р. в селі Кубло, пов. Перемишль.

Хто знав би вище пошукуваних осіб, просимо подати на адресу:
Ukrainischer Medizinischer u. Caritativer Dienst e. V., 8 Muenchen 2, Dachauerstr. 9/II, Deutschland.